

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 243. szám

2013. március

NŐNAP, VIRÁGVASÁRNPAP, NAGYPÉNTEK, HÚSVÉT

Ez a hónap bővülködik az ünnepekben. Igazi tavaszi hónap áll előttünk. Hétről-hétre sorakoznak a hálaadási lehetőségeink.

Március elején (8-án) ünnepeljük Nőtestvéreinket. Szeretettel köszöntjük Őket a NEMZETKÖZI NŐNAP alkalmából!

Március második fele pedig már a húsvéti ünnepkör jegyében telik.

Minden kedves olvasónknak ÁLDOTT FELTÁMADÁSI ÜNNEPET kívánunk! Legyen ez az ünnep mindannyiunk megújulásának ünnepe!

Testvéri szeretettel: a szerkesztők

Virágvasárnap

Azon a napon virágzott a Föld!
Pálma nőtt a tövis helyében,
amikor annyi kiáltás hangzott:
„Áldott, Aki jön az Úr nevében!”

Ó, az a nap nem tartott sokáig.
este lett, s elmúlt a többi között,
bár összeértek a keresztek,
s az örök győzött az idő fölött;

de akkor ott, a virágos lejtőn,
ahová az a kis szamár lépett,
még nem tudta más, csak az Úr tudta!
A szívek lángja ellobbant, kiégett!

A földi út kezdete és vége
átívelt a virágvasárnapon,
hogy a halálon győzzön az élet
a dicsőséges húsvét hajnalon.

Lukátsi Vilma

JÉZUS

És ment a kiszabott,
tövissel ékes úton.
Hol megaláztatott,
mint soha senki más,
bűntelenül a bűnért,
hogy megváltsa a földet,
és hogy szent halála
által tisztuljon a világ.

Vállalta száz keservét
a bűnben forgó, véres,
szeretetlen világnak,
amely ácsolta lassan
keserves, nagy keresztyét,
nem amit vállon hordott,
a másikat, a súlyost...
ó, amely láthatatlan.

Mint mázsányi nagy terhet,
tanítványai széledt,
sápadt, rémült futását
szomorú szívvel látta,
de ment a néki készült,
tövissel ékes pályán,
bár ő volt a mindenség
Királya. Fájdalmak férfija!

(Kárász Izabella)

A bűnbocsátó Jézus

Valamennyien – gyarlóságunk miatt – bűnösök vagyunk. Már eleve bűnben születtünk. Nap, mint nap újra és újra vétkezünk. Nagy áldás az, ha kegyelembe fogadott bűnösök lehetünk.

Megtérésünkör szívünkbe fogadtuk Jézust – bűnbánatot átélve. Ő megbocsátotta bűneinket. „Ó, mennyiszor vétkeztem ellened, Mióta élek én...” – erről szól az egyik énekünk.

Jézus bűnbocsánata teljes, egész lényünkre, egész életünkre vonatkozik. Egy a feltétel: bűnbánó szívvel keressük az Ő bocsánatát. Amit mi megbánunk, azt Ő a háta mögé veti – a tenger mélyére dobja. Amilyen távol van kelet a nyugattól, oly messzire veti el bűneinket.

Márk evangéliuma 2. részében 1-12. versekben olvashatunk egy történetet a jézusi bűnbocsánatról. Jézus meggyógyított egy bénát, akit négyen vittek Hozzá. Láta hitüket és így szólt a bénához: „fiam, megbocsáttattak bűneid.” – A gyógyulás sem maradt el. „Neked mondom, kelj fel, fogd az ágyadat és menj haza!”

Jézus még a gyógyításánál is fontosabbnak tartotta, hogy a fiú bűneit megbocsássa. Először a lelkét akarta meggyógyítani és azután jöhetett a fizikai értelemben vett gyógyulás.

Jézus bűnbocsánatát, gyógyítását átélni áldott dolog. „Az Úr irgalma végtelen...” – énekeljük. Ő látja a mi gyengeségünket, esendő voltunkat és szeretetéből fakadóan kész a bocsánatra.

Boldog az az ember, aki ezt a jézusi bűnbocsánatot átélte. Ennek következménye kell, hogy legyen: mi is legyünk készek arra, hogy megbocsássunk, ha bántódás ér bennünket. Sokszor nehéz „engedni”, megbocsátani sérelmeinket. De csak így tudunk békeséges, kiegyensúlyozott életet élni.

Segítsen meg bennünket a jó Isten, hogy a jézusi példa szerint tudjuk megélni hívő életünket!

(Halász Sándorné)

Mennyország

Egy vándor, aki a boldogságot és a tökéletességet kereste egész életében, az útja során eljutott egyszer egy csodálatos völgybe, ahol az erdő közepén egy kis hegyi tó csillogott. A közeli faluban élő emberek azt mondták, ez a hely a mennyország kapuja, és ha valaki kitartóan és jól figyel, akkor itt meghallhatja az angyalok énekét, és egy kis időre bepillanthat a mennyországba.

A vándor úgy érezte, mindenképpen át akarja élni ezt az élményt, és addig fog a tó partján maradni, amíg ez nem sikerül. Letelepedett hát, és ettől kezdve szinte egész idejét azzal töltötte, hogy megpróbálta meghallani az angyali éneket, és meglátni a kaput. Nagyon figyelt, nagyon koncentrált, de minduntalan megzavarta őt a természet mozgása, a napsütés, a felhők elsuhanó árnyéka, a virágok színe. Próbálta behunyt szemmel, de akkor is csak a madarak hangja, a szél zúgása jutott el hozzá, nem az égi ének. Kitartó volt. Kerek egy évet töltött el a tó partján, de nem járt sikerrel. Be kellett látnia, hogy bármennyire is szeretné, nem képes meglátni a mennyországot. Szomorúan eldöntötte, hogy a következő nap továbbindul. Az utolsó nap leült a szokott helyére a tóparton, és körülnézett, hogy elbúcsúzzon a tájtól. Rácsodálkozott a körülötte viruló táj szépségére, külön-külön megnézte a tarkálló virágokat. Elmélyülten hallgatta a szél zúgását, a sokszólamú madárdalt, – és egyszer csak döbbenet hallotta meg a hangokból összeállva az angyalok énekét. Ámulva nézett körül, és most már látta mindazt, ami egy éve ott hevert előtte: a mennyország kapuját. És ahogy a szél fodrozta a tó vizét, amelyen szikrázott a napfény, ahogy a felhők árnyéka végigsimította a földet: meglátta magát a mennyországot. Csak ült, megrendülten, és hosszan nézte a csodát. Aztán fogta a már összecsomagolt holmiját, és visszaballagott a faluba. Vett egy kis földet, és házat épített rá. Tudta, hogy nem kell tovább vándorolnia. Amit keresett, azt már megtalálta.

(Adj helyet a jónak - 85/2012.)

Egy igazi jó barát

János és Józsi gyermekkoruktól kezdve jó barátok voltak. A háborúban is együtt kellett bevonulniuk. A harctéren is együtt voltak. Egy csendes vasárnap délután épp a lövészárokból pihentek, szunyókáltak. Józsi egy tompa puffanásra ébredt fel. Körülnézett, mi történt, s észrevette, hogy alvó barátja feje mellé esett egy kézigránát. Tudta, hogy bármely pillanatban felrobbanhat. Odaugrott, felkapta, hogy jó messzire elhajítsa. De abban a pillanatban a kézigránát felrobbant a kezében. A robbanás Jánost is felriasztotta, és látta, hogy a barátja a földön fekszik, s csonka karjából ömlik a vér. Gyorsan elővette sebkötöző csomagját és elsősegélyben részesítette barátját. A kórházban tudta meg János, hogy valójában mi történt. Barátja az életét mentette meg. Nem is tudta, hogyan köszönje meg Józsinak, amit érte tett. Ő azonban csak annyit válaszolt: "János, a barátom vagy, örülök, hogy megmenthettem az életedet!" Józsi leszerelték és a kórházból hazaküldték. János néhány nap múlva hadifogságba esett. Amikor évek múlva kiszabadult a hadifogságból és hazamehetett, első útja Józsihoz, régi barátjához vezetett. Amikor meglátta barátja csonka kezét, ezt mondta: "Köszönöm, Józsi, amit értem tétél!" Józsi pedig ezt válaszolta: "A barátom vagy, örülök, hogy megmenthettem az életedet. Ma is ugyanezt tenném!" Azóta hosszú évek teltek el. A jó barátok barátsága egyre erősödött. Majdnem mindennap találkoztak egymással. És János bácsi valahányszor meglátja barátja csonka kezét, mindig csak azt ismétli: "Köszönöm, Józsi, amit értem tétél!" S a jó barát újra csak ezt válaszolja: "A barátom vagy, örülök, hogy megmenthettem az életedet. Ma is ugyanezt tenném!" Józsi bácsi csonka keze élő jele az ő hősies szeretetének.

Jézus kereszthalálával váltott meg minket bűneinktől, hogy mi Isten gyermekei, örökké élhessünk. Ő jelenik meg minden úrvacsora alkalmával a kenyérben és borban, aki értünk vérét ontotta. Ezzel azt is jelzi, hogy ma ugyanúgy szeret minket, mint amikor meghalt értünk a kereszten. Ez a mi hitünk szent titka. Jézus azt parancsolta apostolainak: Ezt tegyétek az én emlékezetemre. Az úrvacsora Jézus sze-

retetének jele. Mi az istentiszteleten való részvétellel köszönjük meg Jézusnak, amit értünk tett. Ezért járunk istentiszteletre, mert szeretjük Jézust, aki értünk életét áldozta fel.

(Adj helyet a jónak - 2012/56)

Segítség a szükség idején

Amikor Hudson Taylor misszionárius első ízben utazott Kínába, a vitorlás hajó útját sokszor akadályozta a szélcsend és az ellenszél. Egy alkalommal egy olyan sziget mellett hajóztak el, amelyen kannibálok laktak. És éppen itt megint alábbhagyott a szél, és a hajó a tükörsima vízben lassan sodródott a veszélyes partok felé. Az utasokat elfogta a rémület, ha arra a borzalmas fogadtatásra gondoltak, amelyre számíthattak. A kapitány ebben a nagy szükségben a misszionáriushoz fordult és azt mondta neki:

– Ön hisz abban, hogy Isten meghallgatja az imádságot. Nos, kiáltson hozzá! Ha az ön imádsága nem segít, mindnyájan elveszünk.

– Imádkozom – felelte Hudson Taylor – de csak azzal a feltétellel, ha felvonja az összes vitorlát, hogy a szélnek, amit Isten küld, legyen mibe belekapaszkodnia. A hitetlen kapitány nem akarta nevetségessé tenni magát és a teljes szélcsendben felhúztatni a vitorlákat. A misszionárius azonban kijelentette, hogy addig nem imádkozik, amíg a kapitány nem teljesíti az ima meghallgatásának feltételeit.

Egyre közelebb sodródtak a parthoz. S akkor végre a kapitány teljesítette utasának kívánságát, noha a levegő meg sem rezdült. Hudson Taylor visszavonult a kabinjába, és az Úr elé vitte a helyzetüket. Miközben még imádkozott, hangosan kopogtak az ajtaján. A kapitány állt az ajtó előtt és így kiáltott:

– Még mindig imádkozik, hogy meginduljon a szél? Abbahagyhatja. Erősebb szél támadt, mint amennyire szükségünk van. – És így is volt. A legnagyobb veszély pillanatában, amikor a hajó már egészen közel volt a szárazföldhöz, feltámadt a szél, amely visszavitte a hajót a nyílt tengerre.

(Adj helyet a jónak - 83./2012.)

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a testvéreket az ifjúság nevében. Az elmúlt hónapban sok érdekes programon vettünk részt és mind a vasárnap reggeli, mind pedig a péntek esti ifjúsági óráink nagyon jó hangulatban teltek. Állandó témáink közé tartoznak az ifjúsági terem díszítése, berendezése és a vasárnap délutáni szolgálatok megszervezése is, hiszen igyekszünk ezen a módon is szolgálni Isten és a gyülekezet felé.

Február 8-án szokásos módon gyülekeztünk az ifjúsági órára. Az alkalmat dicsőítéssel kezdtük. A Széll testvérek remek énekeket hoztak nekünk (régieket és újakat is), amik segítettek eltávolodni a nap eseményeitől, fáradalmaitól és hangolták a szívünket a tanításra. Isten üzenetét L. Bence továbbította felénk. Nagyon áldásos alkalom volt. Jó beszélgetés alakult ki a tanítás végére és szerintem mindannyian sokat kaptunk ezen az estén. Mielőtt hazamentünk, egy vicces játékot játszottunk, ami nemcsak arra szolgált, hogy jó hangulatban fejeztük be az ifit, hanem egymást is jobban megismertük.

Február 15-én péntek este Széll Laci készült gondolatokkal számunkra. Ez az ifjúsági óra is rendkívül jól sikerült. Azon kívül, hogy elgondolkodtunk a munka jelentőségéről, jó volt megosztani egymással a saját tapasztalatainkat is ebben a témában. Többen elmondták, hogy nehéz hét van mögöttük. Jó volt együtt felüldülni Isten jelenlétében, új erőt nyerni a tanítás és az énekek által.

Február 16-án szombaton az ifjúságunk néhány tagja részt vett az Újpesti Ifjúsági Konferencián. A téma: „Katonádolog” volt. S a központi gondolat így hangzott:” A világ harsog a győzni akarástól, a versenytől, az állandó harctól, amely mindenhol utolér bennünket. De vajon az élet csatájából győztesen vagy vesztesen kerülünk ki? Melyik szellemi hatalom katonái vagyunk? Hogyan teljesíthetjük ezt a szolgálatunkat, és milyen fegyverek állnak rendelkezésünkre? „Nem a nagy erő menti meg a hőst.” (Zsoltárok

33:16.)” A délelőtti alkalom előadója lelkipásztorunk, Katona Béla volt. A fiatalok nagy figyelemmel hallgatták őt. Minden elfogultság nélkül mondom, hogy nagyon jó, tartalmas előadás volt. A dicsőítés szolgálatát az újpesti fiatalok végezték, akik nagy zenei tudással rendelkeznek és így élvezhetővé, bensőségesé tették az éneklést. A délelőtti program után közös ebéden vettünk részt, majd szemináriumok következtek. Nekem személy szerint nagyon tetszett, hogy sokféle lehetőség közül választhattunk azt illetően, hogy hogyan töltjük a délutánt. Voltak játékok, filmklub, a beszélgetésre és a más ifjúságokból érkezettek megismerésére is lehetőséget kaptunk. Ezek után a szemináriumok következtek, amiket Kapitány Zsolt és Újváriné Szabó Anikó tartottak. Az esti alkalom előadója Meláth Attila volt. Szerintem elismerésre méltó, ahogy az ottani fiatalok megszervezték ezt a napot. A dekoráció nagyon ötletes volt. Rengeteg kép, hajtogatott repülő, távcsövek és még sorolhatnám mi minden díszítette a falakat. Úgy gondolom, hogy akik ott voltunk az ifjúságból mindannyian jól éreztük magunkat. Jó hangulatú és a lelki épülésünket szolgáló konferencia volt.

Koszorús Krisztián:” Az Újpesti Konferencia címe Katonádolog volt. Lelkipásztorunkat és Meláth Attilát hívták meg, hogy tanítsanak minket a keresztyén harcról. Számomra érdekes és aktuális téma a hétköznapi harc kérdése, mert ahogy Újpesten is hallottuk, az ördög nem hagy fel a küzdelemmel ezért fel kell öltöznünk Isten fegyverzetét. Megfogott a gondolat, hogy Jézust még súlyosabb kísértések érték, mint engem és nagyobb erő kellett neki a hitben való megmaradáshoz és küldetésének teljesítéséhez. Például a Gecsemáné kertben. Jó volt látni, hogy Lelkipásztorunk úgy tudott beszélni a fiatalokhoz, hogy mindenki folyamatosan csendben figyelt. A tanítás után nagyon finom ebéd következett és szemináriumok (mi a Filmklubra mentünk, ahol egy háborús megrázó filmet néztünk végig, ami nagyon tetszett.) A konferencia hangulata és arculata is nagyon izgalmas volt, látszott, hogy rengeteg energiát áldoztak ezért a napért az Újpestiek.

Köszönet érte Istennek és nekik!“

Vége a napnak...

Vége a napnak. Hazafelé mész a kocsival. Bekapcsolod a rádiót. Majd a recsegő adáson keresztül hallasz egy kis faluról, valahol távol Indiában, ahol a falu három lakója váratlanul és nagyon furcsa módon meghalt. Valami olyan influenza okozta a halálukat, amiről meg soha senki nem hallott. Igazából nem is influenza, és tulajdonképpen csak három emberről van szó.

Nagyon érdekes, úgyhogy néhány orvos útban van, hogy kivizsgálják a dolgot. Nem sokat törödsz a hírrrel, de aztán vasárnap, útban hazafelé a gyülekezetből, a rádióban újabb híreket hallasz. Most már nem csak három emberről van szó, hanem 30. 000-ról, és most már a TV is foglalkozik a témával. Az atlantai járványügyi központból embereket küldenek a terepre, hiszen egy olyan különleges járványról van szó, amilyennel még eddig nem találkozott az emberiség. Hétfő reggel, mire felkelsz, már minden újság vezércikke a történet. Most már nem csak India, de Pakisztán, Afganisztán, és Irán is megfertőződött, és mielőtt észbe kaphatnál, már mindenhol erről beszélnek. Az elnök tartott valami beszédet, megmondta, hogy Ő is, meg mindenki a kormányban imádkozik és reménykedik, hogy minden rendbejön. De mindenki elmélázik egy kicsit a bejelentésen. Hogyan tudjuk távol tartani magunktól mindezt? És ekkor Franciaország elnöke Európa-sokkoló bejelentést tesz közzé. Bezárják a határaikat. Indiából, Pakisztánból vagy bármely érintett országból érkező repülőjáratokra érvényes a zárlat, vagyis nem szállhatnak le a gépek az ország területén.

A hír hallatára kiver a verejték és lefekvés előtt kicsit tovább nézed a CNN nemzetközi műsorát. Az állad a térdedet verdesi, amikor egy tudósító bejelentését meghallod. Egy férfi, Párizs egyik kórházában haldoklik a rejtélyes influenzától. Tehát megérkezett a vírus Európába is. Kítör a pánik.

Mindössze annyit tudnak róla, hogy mikor kiüt rajtad a vírus, tulajdonképpen már egy hete lappangott benned. Aztán négy napig hihetetlen állapotba kerülsz, különféle tünetekkel, aztán meghalsz. Anglia lezárja határait, de túl késő. Southampton, Liverpool, Northampton. És kedden reggel az Egyesült Államok elnöke a következő bejelentést teszi: "A nemzeti biztonság érdekében minden repülőjárat Európába és -ból, valamint Ázsiába és -ból törölve. Ha szeretteik tengerentúlon vannak, sajnáljuk. Addig nem térhetnek vissza, amíg meg nem találják az

ellenszert."

Négy napon belül az egész ország kimondhatatlan félelemben merül. Az emberek arról beszélnek, hogy 'mi lesz, ha a mi országunkat is eléri?' És a lelkipásztorok is már Isten büntetésének hívják a keddi istentiszteletet.

Szerda este éppen a gyülekezeti imaalkalmon vagy, amikor valaki a parkolóból lélekszakadva ront be a terembe. "Kapcsoljátok be a rádiót, kapcsoljátok be a rádiót!" És míg a gyülekezet feszülten figyel a kis hangszóróból jövő bejelentésre, megtörténik a legrosszabb, amire számítani lehetett. Két nő a New York állam egyik Long Islandi kórházában haldoklik a rejtélyes influenzában. Órákon belül végigsöpör ez a valami az egész országon. Emberek ezrei dolgoznak éjjel-nappal, hogy megtalálják az ellenszert. De semmi nem működik. California, Oregon, Arizona, Florida, Massachusetts. Úgy tűnik, hogy csak úgy söpri el a határokat a vírus. Aztán teljesen váratlanul érkezik a hír. Megfejtették a rejtélyt. Megtalálták az ellenszert. De az elkészítéshez egy olyan valakinek a vére kell, aki még teljesen tiszta. Az egész országot felszólítják, hogy mindenki menjen el a városi kórházba, hogy a vértípusát ellenőrizhessék. Mindössze ennyit kérnek az emberektől. Amikor a szirénák megszólalnak a városban, gyorsan szálljon mindenki a kocsijába, és mihamarabb menjen el a kórházhoz.

Természetesen mikor családdal pénteken, késő este a kórházhoz értek, már a parkolóban kigyózik a sor. Nővérek és orvosok rohagnak, szúrják meg sorra a várakozókat és címkézik a kémcsöveket. Aztán odaérnek hozzád és családodhoz, és töletek is vért vesznek, majd arra kérnek, hogy maradjatok a parkolóban és, csak ha halljátok a neveteket, akkor mehetek haza. Szomszédaiddal együtt rémülten állsz, azon gondolkodva, hogy vajon mi is történik itt valójában.

Hirtelen egy fiatal férfi szalad ki a kórházból ordítva. Egy nevet kiabál, és egy kórlapot lebegtet. Mi? Újból kiabál! És a fiad megragadja a kabátod ujját: "Apu, az én nevemet kiabálja." És mielőtt bármit tehetnél, megragadják a fiadat.

"Egy pillanat. Álljon meg!" Amire azt válaszolják: "Semmi baj, minden rendben. A vére teljesen tiszta. Szeretnénk megbizonyosodni róla, hogy nem fertőzött. Úgy tűnik ugyanis, hogy megfelelő a vértípusa."

Öt feszült pillanat múlva sírva és egymást ölelgetve jönnek ki az orvosok és a nővérek. Néhányan még nevetnek is. Az elmúlt egy hét alatt ez az első, hogy valakit nevetni látsz. Egy idősebb orvos ekkor odamegy hozzád, és azt mondja: "Köszönjük, Uram. A fia vére tökéletes. Tiszta, és

hibátlan. Most már elő tudjuk állítani az ellenszert."

Ahogy a hír elkezd terjedni, a parkolóban álló tömeg egyre hangosabban örvendezik, imádkozik, nevet és sir. De aztán az ősz orvos feleségedet és téged félre von. "Beszélhetnek önökkel egy percre? Nem vettük észre, hogy a donor kiskorú. Ezért szükséges, hogy aláírják ezt a beleegyező nyilatkozatot."

Elkezdted aláírni, de aztán észreveszed az üresen hagyott leveendő vérmennyiség rubrikáját. "M-m-mennyi vért vesznek le tőle?" És ekkor az idős orvos mosolya eltűnik. "Nem tudtuk, hogy egy kisgyermek lesz. Nem voltunk felkészülve. Az összes vérére szükségünk lesz!"

"De-de...maga nem értheti. Ő az egyetlen fiam."

"De mi a világról, az egész világról beszélünk itt. Kérem, írja alá. Mindre szükségünk van!"

"De nem lenne megoldható, hogy vérátömlesztést kapjon?"

"Ha lenne tiszta vérünk, akkor kaphatna. Kérem, aláírná?"

Tompa csöndben aláírod. Aztán megkérdezi az orvos: "Szeretnének néhány percre bemenni hozzá, mielőtt elkezdjük."

Oda tudsz menni? Oda tudsz menni, ahol a fiad az asztalon ül, és azt mondja: "Apa? Anya? Mi történik itt?" Meg tudod fogni a kezeit, és azt mondani neki: "Fiam, anyukád és én szeretünk téged nagyon, és soha nem hagynánk, hogy valami olyan történjék veled, ami elkerülhető. Érted?" És amikor az idős orvos visszajön, és azt mondja: "Sajnálom, el kell kezdenünk. Emberek ezrei halnak meg világszerte." El tudsz menni? Ki tudsz úgy menni a szobából, hogy közben hallod fiadat amint azt mondja: "Apa? Anya? Apa? Miért...miért hagytok el?"

És aztán a következő héten, amikor fiad temetése van, néhányan átalusszák az alkalmat, vannak, akik el sem jönnek, mert más dolguk van, vagy vannak, akik ugyan eljönnek, de csak egy álcázott mosolyt csálnak az arcukra, hogy úgy tűnjön fontos nekik az egész. Vajon nem akarnál felugrani, és azt mondani:

"ELNÉZÉST! A FIAM ÉRTED HALT MEG! HÁT ENNYIRE NEM ÉRDEKEL? EGYÁLTALAN JELENT EZ NEKED VALAMIT?"

Vajon Isten is ezt szeretné mondani?

"A FIAM ÉRTED HALT MEG! SZÁMÍT EZ NEKED VALAMIT? HÁT NEM ÉRTED, HOGY NEKEM MENNYIRE FONTOS VAGY?"

(szokolyaibaptista.hu)

EGY ABORTUSZRA ÍTÉLT MAGZAT KÁLVÁRIÁJA

Egy kissé másfajta megvilágítása és értelmezése Jézus kálváriájának – egy abortusz előtt álló magzat szemszögéből.

I. Jézust halálra ítélik

Szüleimet a testiség kötötte össze. Mielőtt megszülettem volna, már halálra ítélték. Nem a szeretet, hanem az önzés hívott az életre. Egyedül Isten szeret engem!

II. Jézus vállára veszi a keresztet

Anyám megkapta az abortusz beutalót a kórházba. A meg nem születettek szégyenbélyegét viselem. Szüleim átkoznak... Valaki talán imádkozik értem?!

III. Jézus először esik el a kereszttel

Az emberek manapság nem ismernek el hozzájuk hasonlónak. Én csak egy nem kívánatos terhességnek vagyok az esete. Egy baleset, melyet könnyen ki lehet javítani. Csak Isten fogad el engem egyedül!

IV. Jézus édesanyjával találkozik

Nekem nincs anyám, aki megsiratna. Én most egy asszonynak a foglya vagyok, aki meg fog öletni. Anyám talán soha nem ismerte az áldozatos szeretetet. Azért dob el most magától. Istenem, légy irgalmas édesanyámhoz!

V. Cirenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

Nekem senki nem segít. Még az orvos is anyámnak ad érzéstelenítőt, hogy ne szenvedjen, amikor engem megölnék. Uram! Már nem élnek segítő Simonok! Rád várok egyedül. Segíts!

VI. Veronika kendőjét nyújtja Jézusnak

Senki sem érzi, érti tragédiámat? Miért olyan egyszerű, érdektelen eset az, hogy engem most megölnék? Imáitok ezt meg tudnák akadályozni! Kérlek benneteket erre!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszttel

Apukám kiszámolta, hogy mennyibe kerülnék neki, ha élnék. És mennyi gond... A halálom olcsóbb és kényelmesebb. Ezért meg kell

halnom. Talán a szülei tanították meg arra, hogy így mérlegeljen? Így most nem érti, mit is jelent édesapának lenni: azt, hogy a gyermeket Istentől el kell fogadni, és úgy nevelni, hogy Istenhez majd vissza is térhessen! Istenem, bocsáss meg neki is!

VIII. Jézus szól a síró asszonyokhoz

Uram Jézus! A Téged sirató asszonyok halálokat nem tudták megakadályozni. Az én halálomat sem akadályozza meg senki és semmi. Istenem! Most már csak végtelen irgalmasságodra hagyatkozhatom!

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Engem ejtenek. Családtervezés, túlnépesedés, ember törvétés... – Nincs helyem, nincs kenyérem széles e világon! Meg kell halnom! Istenem! Meddig tart még engem ez a föld, mely a legkisebbnek sem ad helyet? Miért akar tőlem megszabadulni? Miért?

X. Jézust megfosztják ruháitól

Uram, Jézus! Tőled elveszik ruháidat, nekem nincs is. Csak bőröm van, melyet egy eszköz hamarosan megragad és tép. Istenem, és én mennyire reszketek ettől!

XI. Jézust a keresztre szegeznek

Uram, Téged keresztre szegeznek. Engem darabokra szabdálnak, s megszámlálják részeimet, hogy fertőzést ne okozzák. Istenem! Bocsáss meg hóhéraimnak, mert nem tudják mit cselekszenek!

XII: Jézus meghal a kereszten

Jézusom! Te meghalsz és én is nem sokára. Te ártatlan vagy. Én is. Emlékezzél meg rólam az Örök Élet Országában!

XIII: Jézus testét leveszik a keresztről

Jézusom, Te anyád ölén holtan is megnyugodtál, én csak teher vagyok, aki csak a lelkiismeretet tudom nyugtalanítani. Ám anyám ölében ezért nem tudok megnyugodni. Uram! Valóban, számomra nem létezik semmiféle ölelés?

XIV. Jézust a sírba helyezik

Jézusom! Téged a sírba helyeznek, engem hulladékként égetnek el. Én most már csak az utolsó ítéletre várok, és akkor Isten előtt szüleimet kell vádolnom gyilkossággal. Uram! Mégis irgalomért könyörgök, hiszen izzik kis

szívemben a Tőled kapott szeretetparázs. Engedd, hogy a Te Szeplőtelen Édesanyád lángra lobbantsa szüleim szívében a szeretetet, és megismerjenek Téged, a Feltámadottat, csak ez mentheti meg őket! Add Uram, hogy átérezzék a szülői szeretet fenségét és az Istennel való teremtő együttműködés benső örömét és felelősségét! Így majd óvni fogják a további magzatot, s őszinte bűnbánatunk bizonyosan elnyeri Szent Szíved Irgalmát! Ámen.

(forrás: gondola.hu)

A kőfejtő története

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kőfejtő. Minden nap felment a hegyekbe, hogy követ vágjon. Miközben dolgozott, énekelt ... mert bár szegény volt, de nem is vágyott többre, mint amije volt, így aztán gondtalanul élt. Egyszer egy nemes ember palotájához hívták dolgozni. Amikor meglátta a csodálatos épületet, életében először vágyódás sebezte meg a szívét, és így sóhajtott fel:

– Ó, bárcsak gazdag lehetnék! Nem kellene fáradságos munkával izzadva keresnem a kenyeremet, mint most.

El lehet képzelni, mennyire meglepődött, amikor meghallotta, hogy egy hang ezt mondja:

– Kívánságod teljesült. Mostantól fogva bármit kívánsz, megkapod. – Nem tudta, hogy mit kezdjen ezekkel a szavakkal, mígnem este a munkájából hazatérve a kunyhója helyén egy pontosan olyan csodálatos palotát talált, mint amin dolgozott. Így aztán a kőfejtő abbahagyta a bányász munkát és élvezte a gazdagok életét. Egyszer, amikor a délután meleg volt és a levegő párás, kitekintett az ablakon és megpillantotta a királyt, valamint nemesekből és rabszolgákból álló óriási kíséretét. Azt gondolta magában:

– Bárcsak király lehetnék, és a királyi hintó hűsében ülhetnék!

Kívánsága azon nyomban teljesült: kényelmes királyi hintóban találta magát. A hintó azonban hamarosan melegebb lett, mint ahogy ő azt elképzelte. Kitekintett az ablakon, és elámult a Nap erején, mivel hősugaraival még a hintó vastag falán is áthatoltak.

– Bárcsak én lehetnék a Nap! – morfondírozott.

Kívánsága azonnal teljesült és ő sugározta a meleget a világba. Minden jól is ment egy darabig. Hanem egy esős napon képtelen volt áthatolni sugaraival a vastag felhőkön. Ezért aztán felhővé változtatta magát és örült erejének, hogy távol tudja tartani a Napot. De csak addig, amíg eső nem lett belőle. Akkor egy szikla – nagy bosszúságára – útját állta, ezért ki kellett kerülnie.

– Micsoda?! – kiáltotta. – Egy közönséges szikla még nálam is erősebb? Hát akkor azt kívánom, hogy szikla legyenek! S már ott is magaslott egy hegy csúcsán. De még arra sem volt nagyon ideje, hogy csodálatos alakjának örüljön, mert valami furcsa, kalapáló hangot hallott a lába felől. Lenézett hát, és a legnagyobb bosszúságára egy apró emberi lényt pillantott meg, amint kődarabokat hasít ki belőle, a sziklából.

– Micsoda?! - kiáltotta ismét. – Egy ilyen kicsi emberi teremtmény még nálam, az impozáns sziklánál is erősebb? Ember szeretnék lenni! Így aztán ismét kőfaragó lett belőle, aki a hegyekbe ment, hogy fáradságos és izzasztó munkájával keresse meg a kenyerét – de ismét örömteli szívvel tette, mert már elégedett volt azzal, ami volt, és aki volt.

Istenem! Önts a szívembe olyan vágyakat, amelyeket egyedül Te tudsz kielégíteni!

Adj ajkamra olyan kéréseket, amelyeket egyedül Te tudsz meghallgatni!

Hadd vigyek véghez olyan tetteket, amelyeket egyedül Te tudsz megáldani!

(Ókeresztény imádság)

FAKANÁL

Leveles-sonkás finomság

Hozzávalók: 25 dkg leveles tészta, 20 dkg sonka, 20 dkg sajt, 3 db krumpli, 1 kis fej vöröshagyma (lehet póré is), 3 tojás, 1 dl tejszín, só, bors, szerecsendió.

A krumplikat meghámozzuk, apró kockára vágjuk és megfőzzük. Közben tortaforma méreténél 3 cm-el nagyobbra kinyújtjuk a leveles tésztát, hogy az oldalára is kerüljön tészta. Kockára vágjuk a sonkát, felaprítjuk a hagymát, rászórjuk a tésztára, ha megfőtt a krumpli, azt is beletesszük. Lereszeljük

a sajtot, egy tálban összekeverjük a tojásokkal, tejszínnel és a fűszerekkel, majd a sonkás-krumpli tejére öntjük. 180 fokra előmelegített sütőben 20 perc alatt készre sütjük.

Csülkös-fokhagymás krumplileves

Hozzávalók: 40 dkg főtt csülök, 1 közepes fej vöröshagyma, 3-4 gerezd fokhagyma, 60 dkg krumpli, 10 dkg sárgarépa, 2 evőkanál olaj, 2 dkg liszt, 1 liter füstölt lé (lehet kockából is), 1 evőkanál vágott snidling, só.

Az olajat felforrósítjuk, megfuttatjuk rajta az apró kockákra vágott hagymát, rátesszük a kockázott burgonyát meg répát. Kevergetve rövid ideig pirítjuk, megszórjuk liszttel, beletesszük a zúzott fokhagymát, jól elkeverjük, és amikor már habzik a liszt, beleöntjük a füstölt levet, szükség esetén megsózzuk, 20 percig kíméletesen főzzük. A csülköt falatnyi darabokra vágjuk, a levesbe tesszük, és még 10 percig főzzük. Snidlinggel megszórva tálaljuk.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3-as, 51-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Máté Daniella matedaniella@gmail.com

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu